

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Korányi Sándor, báró*

Cím: *Budapest vagy Szeged?*

Forrás: *Pesti Napló*

Bn
(Hely)

1927. 10. 2
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 301.8

Hely

Idő "1927"

Személy

Felvé

Budapest vagy Szeged?

Irta: dr. báró Korányi Sándor

16
»Budapest vagy Szeged legyen-e a szellemi főváros?« cím alatt gróf Klebelsberg Kuno kultuszminister cikket írt a *Pesti Napló* szeptember 25-iki számában, amelyben többek között azt a kérdést vetette fel, hogy hol épüljön az új szellemi központ, tekintettel arra, hogy Budapest székesfőváros nem hajlandó olyan áldozatokat hozni, mint az elmúlt időben Szeged vagy Debrecen hozott. A kultuszminister cikkében többek közt megemlítette, hogy meg kellene építeni báró Korányi Sándor professzor által sürgetett experimentális терапия számára kutató intézetet. De mindezeket a kérdéseket az állam csak abban az esetben akarja Budapesten megépíteni, ha a főváros hozzájárul az építkezésekhez, illetve hajlandó áldozatokat hozni azért, hogy Budapest legyen továbbra is az ország szellemi fővárosa. A kultuszminister cikkére válaszolva, báró Korányi Sándor a következőket írja:

»Az összeomlás után beszéltem egy előkelő bécsi emberrel és az azt mondta nekem, hogy az ő első dolguk az, hogy ne engedjék Bécsben a hangversenyek, a színházak és az orvosi intézmények színvonalának a hanyatlását, mert Bécsnek a rangját a többi városok között elsősorban ezek jellemlik meg.

Ugyanez áll nagyrészt Budapestre nézve is. Budapest székesfőváros nagy lassan a múlt század vége felé végre elérte azt, hogy Nagymagyarországnak orvosi központja legyen. Azóta Trianon ebből a szempontból kiszolgáltatta az ország kétharmadát Bécsnek, Prágának és Belgrádnak. Ehez hozzájött az a nagyon örvendetes dolog, hogy most már Csonkamagyarországnak négy egyeteme van. A vidéki orvosegyetemek helyzete sok tekintetben előnyösebb, mint a budapesti. Az intézetek egyrésze egységes terv szerint épült, ezzel szemben Budapesten vannak intézetek, amelyek

ugyanolyan állapotban vannak, mint voltak, amikor még én orvostanhallgató voltam, körülbelül negyven évvel ezelőtt.

A nagyközönség a klinikákat látja, amelyek között van egynéhány, amely teljesen megfelel a kor színvonalának. Emellett azonban még olyanok is vannak, amelyeknek még saját otthonuk sincs és a teoretikus intézetek nagyrésze tarthatatlan állapotban van. Ehez jön még az is, hogy szét vannak szórva a Múzeum körút és a Ludoviceum között. E körülményeknél fogva be kell látni azt, hogy *Budapestnek, mint orvosi központnak a jelentősége, bizonyos hanyatlást mutat.* Pedig Budapest

szempontjából nagyon fontos dolog lenne még anyagi szempontból is, hogy visszahódítsa azt a helyzetét és szerepét, amely ezelőtt megvolt.

Nagyon örvendetes dolognak tartom, hogy gróf Klebelsberg Kuno kultuszminister úr, amint ő mondja, illetve írja cikkében, hogy összemogldást keres és nem apró és incidentális intézkedésekkel akar pillanatnyi segítséget nyújtani. Nagyon örvendetes dolognak tartanám, ha ezen összmegoldásnak a keretén belül egy experimentális therapiai kutatóintézet is létesülne. Hogy ez a megoldás a Lágymányoson törénjek-e, vagy másutt, az teljesen másodrendű kérdés és az szerintem a lehetőségektől függ. De rá akarok mutatni arra, hogy a gyermekórház egy külső klinikai terep közé beékelve áll, egy nagy telek, amelyen egy árvaház épülete van és amelynek a megszerzésével nagy terület lehetne összefüggővé tenni s amelyen oly intézetek nyerhetnének elhelyezést, amelyek szorosan összefüggésben vannak és állnak a klinikai szakokkal.

A fődolognak azonban azt tartom, hogy a munka megkezdése ne halasztassék

és ne nyúljon ki messze időre a megoldás, mert mindaddig, amíg a pesti orvosi egyetem továbbfejlesztéséről nem történik gondoskodás, a mostani helyzet csak tovább fog romlani. Pedig javulása, amint mondtam volt, a fővárosnak is nagy anyagi érdeke és azért nagyon kívánatosnak tartanám, hogy ennek az érdekében a főváros is szánja rá magát áldozatok hozatalára, különösen akkor, amikor a vidéki egyetemek érdekében is nagyobb áldozatokat hoztak az ottani hatóságok.